

تهیه نانوکامپوزیت پلی وینیل کلرید-پلی آنیلین-کربن نانوتیوب تک جداره با ویژگی‌های مکانیکی بهبود یافته با بکارگیری روش رویه پاسخ

سلما خیاطی^۱، مریم فربودی*

گروه شیمی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران

چکیده: در این پژوهش، به منظور بهبود ویژگی‌های مکانیکی پلی آنیلین تهیه نانوکامپوزیت آن با پلی وینیل کلرید و نانولوله کربنی به عنوان عامل تعویت کننده مدنظر قرار گرفت. نانوکامپوزیت پلی وینیل کلرید-پلی آنیلین-نانولوله کربنی از روش اختلاط نانولوله کربنی با محلول پلی وینیل کلرید دارای پلی آنیلین دیسپرس شده سنتر گردید. روش قالب‌بریزی محلولی برای تهیه فیلم‌های نانوکامپوزیت مورد استفاده قرار گرفت. اثر ۳ فاکتور شامل درصد وزنی نانولوله کربنی، دمای خشک شدن فیلم، مدت زمان سونیکاسیون محلول نانوکامپوزیت در سطوح گوناگون با استفاده از طراحی باکس بنکن (روش رویه پاسخ) مورد بررسی قرار گرفت. مطابق این روش تعداد ۱۵ آزمایش انجام گرفت. مقادیرهای ثبت شده برای استحکام کششی فیلم‌های نانوکامپوزیتی به عنوان پاسخ برای تعزیز و تحلیل داده‌ها با استفاده از آنالیز واریانس موردن استفاده قرار گرفت. خطی بودن منحنی توزیع نرمال برای باقیمانده‌ها صحیح بودن مدل ارائه شده را اثبات نمود. بررسی نمودارهای دو بعدی و سه بعدی طرح رویه پاسخ نشان داد که با افزایش درصد وزنی نانولوله کربنی تا ۰/۶۶٪ استحکام کششی افزایش می‌یابد. در حالی که افزایش بیش از آن باعث کاهش استحکام کششی می‌شود. همچنین با کاهش دمای خشک شدن فیلم، استحکام کششی افزایش بیش از آن باعث کاهش استحکام کششی افزایش استحکام کششی می‌شود. همچنین، برخی ویژگی‌های فیزیکوشیمیایی فیلم‌های نانوکامپوزیت تهیه شده با استفاده از تکنیک‌های طیف سنجی IR، SEM، FT-IR در این اسas شاخه جدیدی از کامپوزیت به نام TGA مورد بررسی قرار گرفت.

کلمات کلیدی: نانوکامپوزیت، پلی وینیل کلرید، پلی آنیلین، نانولوله کربنی، روش رویه پاسخ

KEYWORDS: Nanocomposites, polyvinyl chloride, polyaniline, carbon nanotubes, response surface method

مقدمه

نانوکامپوزیت‌ها، معرفی و توسعه یافته‌اند. نانوکامپوزیت ماده مرکبی است که حداقل یکی از فازهای تشکیل دهنده آن دارای ابعاد بین (۱ تا ۱۰۰) نانومتر باشند^[۱,۲]. در بین نانوکامپوزیت‌ها بیشترین توجه به نانوکامپوزیت‌های پایه پلیمری معطوف است. یکی از دلایل

در سال‌های اخیر پژوهشگران دریافت‌هایی که چنانچه مواد در مقیاس‌های کوچک‌تر تهیه شود، پیوندهایی که ماده با ابعاد کوچک با فازهای اطراف خود برقرار می‌کند، به مراتب قوی‌تر از مقیاس‌های بزرگ‌تر است. بر این اساس شاخه جدیدی از کامپوزیت به نام

*E-mail: m.farbodi@iaut.ac.ir

عهده‌دار مکاتبات

با افزایش محتوای نانولوله کربنی در ماتریس پلی وینیل کلرید می‌باشد [۱۲]. در سال ۲۰۱۵ بروی نانولوله‌های کربنی در مقابل نانوذره‌های پلی آنیلین، که کدام مبدل فرصت‌های بهتری را برای طراحی یک الکترود یون گزین با تماس پایدار جامد فراهم می‌سازد، پژوهشی انجام شد. این امر شامل ساخت و ارزیابی مقایسه‌ای ویژگی‌های پلی وینیل کلرید کارکردی نانولوله‌های کربنی چندجداره و نانوذره‌های پلی آنیلین به عنوان مبدل‌های یون به الکترون بین یک لایه پلی وینیل کلرید آغشته به یون بر و الکترون‌های کربنی شیشه‌ای می‌باشد. به نظر می‌رسد حضور نانولوله‌های کربنی و نانوذره‌های پلی آنیلین با دارا بودن ویژگی‌های الکترونیکی و شیمیایی قوی، پایداری بیشتری به سیگنال الکتریکی افروده است [۱۳]. در سال ۲۰۱۴ بروی تشکیل، انتقال بار و ویژگی‌های مغناطیسی نانوکامپوزیت‌های نانولوله‌ی کربنی / پلی وینیل کلرید پژوهشی انجام شد. نانوکامپوزیت‌های نانولوله‌ی کربنی چندجداره / پلی وینیل کلرید با محتوای وزنی $\frac{44}{4}$ درصد از نانولوله کربنی چندجداره با مخلوط کردن حلال و روش ریختگی تهیه گردید. با استفاده از آنالیز حرارتی می‌توان مشاهده نمود که با افزایش درصد وزنی نانولوله‌ی کربنی چندجداره افزایش یکنواخت چشمگیری در پایداری حرارتی نانوکامپوزیت‌ها به وجود می‌آید [۱۴]. بررسی منابع نشان می‌دهد تعیین شرایط بهینه از روش بررسی تاثیر فاکتورهای موثر بر روی ویژگی‌های نانوکامپوزیت تهیه شده بخشن زیاد کار پژوهشی را به خود اختصاص می‌دهد [۱۵-۱۹]. امروزه استفاده از روش‌های کارآمد طراحی آزمایش، که قادر به کاهش تعداد آزمایش‌های مورد نیاز از روش ترکیب متغیرها و بررسی همزمان اثر آنها بوده و نیز به علت صرفه جویی در وقت و هزینه ترجیح داده می‌شود. از آنجایی که بهینه سازی فرآیند تهیه نانوکامپوزیت پلی وینیل کلرید - پلی آنیلین - کربن نانوتیوب نیازمند انجام آزمایش‌های متعدد به علت تعدد پارامترهای موثر در فرآیند تولید می‌باشد، از این رو استفاده از روش رویه پاسخ جهت طراحی آزمایش مورد نظر است. روش رویه پاسخ، خانواده‌ای از روش‌های آماری و ریاضی برای توسعه، بهمود و بهینه سازی فرآیندهاست که از روش کاهش تعداد آزمایش‌ها باعث صرفه جویی در وقت و هزینه نیز می‌گردد [۲۰]. لذا در کار پژوهشی حاضر، به منظور بهبود ویژگی‌های مکانیکی پلی آنیلین و با هدف گسترش دامنه کاربرد آن، تهیه نانوکامپوزیت پلی وینیل کلرید با پلی آنیلین و کربن نانوتیوب تک جداره مد نظر می‌باشد. با توجه به رقابت شدید صنایع جهت تولید محصول‌هایی با کیفیت بالا و قیمت پایین، در تهیه نانوکامپوزیت پلی وینیل کلرید و پلی آنیلین تقویت شده با کربن نانوتیوب تک جداره، از روش رویه پاسخ

گسترش نانوکامپوزیت‌های پلیمری، ویژگی‌های بی نظیر مکانیکی، شیمیایی و فیزیکی آن است. نانوکامپوزیت‌های پلیمری عموماً دارای استحکام بالا، وزن کم، پایداری حرارتی بالا، رسانایی الکتریکی بالا و مقاومت شیمیایی بالایی هستند [۳]. اکسیدهای فلزی با ساختاری سه بعدی، خاک رس با ساختاری لایه‌ای و دو بعدی و نانولوله‌های کربنی با ساختاری یک بعدی به عنوان جز تقویت کننده با درصد وزنی خیلی کم (اغلب کمتر از ۶٪ وزنی) می‌باشد. استفاده از نانو ذره‌هایی مانند: خاک رس، نانوالیاف و نانولوله‌های کربنی... با داشتن نسبت سطح زیاد در مقایسه با فازهای تقویت کننده‌ی سنتی مانند شیشه، تالک و غیره باعث شده تا اثر زیادی روی ویژگی‌هایی مانند سختی، استحکام و مقاومت در برابر ضربه و غیره داشته باشند [۴، ۵]. به عنوان مثال تهیه نانوکامپوزیت‌های پلیمرهایی چون پلی وینیل کلرید با نانوساختارهایی چون کربن نانوتیوب گزارش شده است [۶]. در این میان کربن نانوتیوب‌ها به علت دارا بودن ویژگی‌های منحصر به فرد، از جمله ویژگی‌های مکانیکی فوق العاده، پایداری حرارتی بالا، سبکی، ابعاد نانومتری و غیره به عنوان یکی از افروزندهای ایده آل جهت سنتر نانوکامپوزیت‌های پایه پلیمری به کار برد می‌شود. نانولوله‌های کربنی ساختارهای کربنی طویل، تو خالی و استوانه‌ای شکل هستند. نانوتیوب‌ها مقاومت خوبی در برابر مواد شیمیایی داشته و از پایداری گرمایی بالای برخوردارند. قطر آنها حدود ۱۰۰ نانومتر است. دو نوع ساختار متفاوت نانولوله کربن وجود دارد: نانولوله تک جداره - نانولوله چندجداره [۷، ۸].

پلیمرهای رسانا زمینه پژوهشی جالبی در دو دهه اخیر بوده‌اند. متدالوی ترین این پلیمرها: پلی‌تیوفن، پلی‌استیلن، پلی آنیلین، پلی پیروول می‌باشند. آنلین یک ماده روغنی آلی است که به طور عمده در ساخت مواد شیمیایی رنگ‌های نساجی و لاستیک کاربرد دارد.

پلیمرها و از جمله پلی وینیل کلرید به علت دارا بودن مزایایی چون ارزانی، انعطاف پذیری، قابلیت فراورش، سبکی و و دارای کاربردهای وسیعی در صنعت می‌باشند. با وجود این ویژگی‌های مکانیکی ضعیف آنها مانع به کارگیری آنها در زمینه‌هایی می‌شود که نیازمند موادی با ویژگی‌های مکانیکی بالا می‌باشد. یکی از راهکارهای موجود برای تقویت این ویژگی تهیه نانوکامپوزیت از روش افزایش نانو فیلر به زمینه پلیمری می‌باشد [۹-۱۱].

در سال ۲۰۰۷ نانوکامپوزیت‌های پلی وینیل کلرید با نانولوله‌های کربنی چند جداره و نانولوله‌های کربنی تک جداره در محلول تراهیدروفوران تهیه و به دنبال آن ریخته‌گری فیلم انجام شد. اندازه‌گیری‌های الکتریکی به دست آمده نشان دهنده افزایش رسانایی

جدول ۱- متغیرها و سطوح آن‌ها در طراحی آزمایش

سطح ۳	سطح ۲	سطح ۱	فاکتورها	تعداد فاکتورها
۱/۰۰	۰/۶۶	۰/۳۳	درصد کربن نانوتیوب تک جداره اصلاح شده (A)	۱
۷۵°C	۵۰°C	۲۵°C	دماخشکشدن فیلم (B)	۲
۱۵ Min	۱۰ Min	۵ Min	مدت زمان سونیکاسیون پس از اضافه کردن نانوذره (C)	۳

جدول ۲- مشخصات آزمایش‌ها بر اساس فاکتورها و سطوح آن‌ها

فاکتورها			شماره آزمایش
C	B	A	
+1	+1	•	۱
•	•	•	۲
•	-1	+1	۳
•	+1	+1	۴
-1	•	+1	۵
•	+1	-1	۶
•	-1	-1	۷
+1	•	+1	۸
•	•	•	۹
+1	-1	•	۱۰
-1	-1	•	۱۱
•	•	•	۱۲
+1	•	-1	۱۳
-1	•	-1	۱۴
-1	+1	•	۱۵

که در آن k برابر است با تعداد متغیرهای مستقل، m تعداد تکرار در نقطه‌ی مرکزی است که برای طراحی فوق برابر ۳ می‌باشد. معمولاً در روش باکس بنکن متغیر پاسخ (y) توسط معادله درجه دوم زیر مدل می‌شود:

$$y = \beta_0 + \sum_{i=1}^m \beta_i x_i + \sum_{i < j}^m \beta_{ij} x_i x_j + \sum_{i=1}^m \beta_{ii} x_i^2 \quad (2)$$

که در آن x_i متغیرها، ثابت مدل، ضرایب متغیرها، ضریب پارامتر درجه‌ی دو،

جهت بهینه سازی پارامترهای موثر استفاده شده است. لازم به ذکر است که برخی ویژگی‌های فیزیکوشیمیایی نانوکامپوزیت پلی وینیل کلرید - پلی آنیلین - کربن نانوتیوب تهیه شده نیز مورد بررسی قرار گرفته است.

بخش تجربی

مواد شیمیایی

اتیل متیل کتون محصول شرکت مرک، کربن نانوتیوب تک جداره محصول شرکت سیگما - الدریچ، آنیلین (دوار تقطیر شده) محصول شرکت مرک، پلی وینیل کلرید ساخت پتروشیمی خوزستان.

بررسی ویژگی‌ها

جهت ثبت طیفهای FTIR پلی وینیل کلرید، پلی آنیلین، کربن نانوتیوب تک جداره و نانوکامپوزیت پلی وینیل کلرید - پلی آنیلین - کربن نانوتیوب از طیف سنج مدل Tensor 27- Bruker ساخت کمپانی بروکر آلمان استفاده شد. برای ثبت منحنی‌های تنش - کرنش از دستگاه کشش مدل Zwick/Roell-ASTM ۶۳۸ ساخت کشور آلمان استفاده شد. برای تعیین ویژگی‌های مکانیکی، فیلم‌های نانوکامپوزیتی پلی وینیل کلرید-پلی آنیلین - کربن نانوتیوب با ابعاد 5×1 سانتی متر و سرعت کشش 10 mm/min و در دماهی 10°C تحت آزمون مکانیکی با دو بار تکرار قرار گرفت. گرمای وزن سنجی برای نمونه به وسیله دستگاه PL-TGA مدل TGA شرکت Polymer Laboratories آلمان انجام شد. برای این منظور نمونه‌ها به شکل پودر و به مقدار 10 mg تهیه شد. این آزمون با نرخ 10°C بر دقتیه تا دماهی 700°C در محیط اتمسفر انجام شد.

طراحی آزمایش

در پژوهش حاضر به منظور طراحی آزمایش، آنالیز نتیجه‌ها و بهینه‌سازی از روش باکس بنکن (BBD) با استفاده از نرم افزار Minitab 14 استفاده شد. اثر ۳ فاکتور، درصد وزنی کربن نانوتیوب تک جداره اصلاح شده (A)، دماخشکشدن فیلم (B) و مدت زمان سونیکاسیون پس از اضافه کردن کربن نانوتیوب (C)، هر کدام در ۳ سطح طبق جدول ۱ مورد بررسی قرار گرفت. با توجه به متغیرها و سطوح انتخاب شده، تعداد ۱۵ آزمایش مطابق جدول ۲ انجام گرفت. تعداد کل آزمایش‌های مورد نیاز در یک طرح BBD برای تحلیل فرآیند برابر است با:

$$n = 4k(k-1) + c_0 \quad (1)$$

جدول ۳- مقایسه استحکام کششی به دست آمده از نتیجه‌های آزمایشگاهی و استحکام کششی پیش‌بینی شده به روش رویه پاسخ

استحکام کششی به دست آمده از نتیجه‌های آزمایشگاهی	استحکام کششی پیش‌بینی شده به روش رویه پاسخ	شماره نمونه
۳۷	۳۸/۰۰۰	۱
۳۷	۳۸/۰۰۰	۲
۳۳	۳۲/۵۰۰	۳
۴۱	۴۰/۲۵۰	۴
۴۰	۳۹/۳۷۵	۵
۳۷	۳۷/۱۲۵	۶
۵۵	۵۵/۷۵۰	۷
۴۰	۴۰/۵۰۰	۸
۴۰	۴۱/۱۲۵	۹
۳۷	۳۷/۳۷۵	۱۰
۴۲	۴۱/۶۲۵	۱۱
۴۶	۴۴/۸۷۵	۱۲
۲۷	۲۷/۶۲۵	۱۳
۵۷	۵۶/۸۷۵	۱۴
۴۰	۳۸/۰۰۰	۱۵

جدول ۴- ضرایب پارامترها در مدل ارائه شده از روش RSM

ضریب تخمین زده شده	خطای استاندارد	منبع تغییر
۳۸/۰۰۰	.۰/۸۶۰	عرض از مبدأ
۱/۸۷۵۰	.۰/۵۳۰۳	A
-۴/۰۰۰	.۰/۵۳۰۳	B
۵/۸۷۵۰	.۰/۵۳۰۳	C
-۲/۱۲۵۰	.۰/۷۸۰۶	A ²
.۰/۶۲۵۰	.۰/۷۸۰۶	B ²
۶/۳۷۵۰	.۰/۷۸۰۶	C ²
۳/۰۰۰	.۰/۷۵۰۰	AB
۵/۷۵۰۰	.۰/۷۵۰۰	AC
-۲/۰۰۰	.۰/۷۵۰۰	BC

استخراج یک مدل ریاضی مناسب بین متغیرهای مستقل (درصد کربن نانوتیوب، دمای خشک شدن فیلم و مدت زمان سونیکاسیون) و متغیر وابسته (مقدار استحکام کششی) مورد مطالعه قرار گرفت. مدلی که داده‌ها از لحاظ آماری در آن محاسبه شده‌اند مدل ریاضی Quadratic می‌باشد. با استفاده از نرم افزار Minitab14 یک مدل ریاضی به دست آمد که ضرایب هر کدام از پارامترها در این مدل ریاضی همراه با ویژگی‌های دیگر در جدول ۴ آورده شده است.

معادله درجه دوم زیر برای نشان دادن ارتباط متغیرهای مستقل

و ضریب تقابل پارامترهاست. متغیر پاسخ (y) نیز برای طراحی فوق، استحکام کششی فیلم‌های نانوکامپوزیتی تهیه شده مطابق بخش ۲-۵ می‌باشد. [۲۰].

روش تهیه نانوکامپوزیت

برای تهیه نانوکامپوزیت از روش محلولی استفاده شد. به این منظور مقدار ثابت ۰/۵۴ گرم پلی وینیل کلراید در ۴۰ میلی لیتر حلال اتیل متیل کتون به طور کامل حل گردید. سپس مقدار ثابت ۰/۰۶ گرم پلی آنیلین سنتز شده مطابق رفرنس [۲۱]، به محلول اضافه گردید و به مدت زمان ۳۰ دقیقه توسط همزن مغناطیسی همzedه شد. سپس کربن نانوتیوب تک جداره با درصدهای وزنی گوناگون (۰/۳۳، ۰/۶۶ و ۱/۰۰ درصد وزنی) به محلول پلی وینیل کلراید و پلی آنیلین اضافه شد، و به مدت ۳۰ دقیقه توسط همزن مغناطیسی همzedه شد و سپس محلول در زمان‌های گوناگون (۵، ۱۰ و ۱۵ دقیقه) در دستگاه اولتراسونیک قرار گرفت [۶].

روش تهیه فیلم‌های پلیمری

به منظور تهیه فیلم‌های پلیمری، محلول تهیه شده را در پلیت‌های دایره‌ای شکل به قطر ۱۰ سانتیمتر ریخته و در دمای ۲۵، ۵۰، ۷۵ درجه سلسیوس خشک شدند. پس از گذشت ۲۴ ساعت نانوکامپوزیت‌های تهیه شده به آسانی از پلیت جدا شدند.

برای تعیین ویژگی‌های مکانیکی، فیلم‌های نانوکامپوزیتی با ابعاد ۵×۱ سانتی متر و سرعت کشش ۱۰ mm/min و در دمای محیط تحت آزمون مکانیکی با دو بار تکرار قرار گرفت. از داده‌های به دست آمده، مقدارهای استحکام کششی برای هریک از فیلم‌ها استخراج و در جدول ۳ جمع آوری گردید.

نتیجه‌ها و بحث

مدل سازی

مدل طراحی Quadratic می‌باشد. نتیجه‌های حاصله یعنی میزان استحکام کششی برای تمام فیلم‌های نانوکامپوزیتی در جدول ۳ آورده شده است. همچنین در این جدول نتیجه‌های پیش‌بینی شده از مدل Quadratic نیز ارائه شده است. نزدیکی نتیجه‌های به دست آمده می‌تواند دلیلی بر درستی مدل ارائه شده باشد.

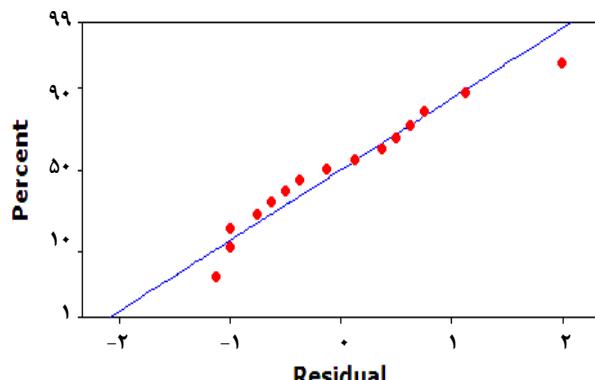
آنالیز پاسخ

پس از استخراج نتیجه‌های حاصل از انجام آزمایش‌ها امکان

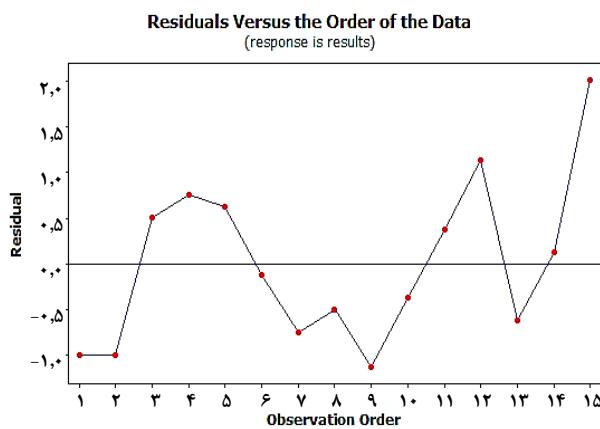
جدول ۵- آنالیز واریانس به دست آمده از روش رویه پاسخ

وضعیت	P	F	واریانس	مجموع مربعات	DF	منبع تغییر
قابل توجه	.000	۳۹/۱۳	۸۸/۰۳۹	۷۹۲/۳۵۰	۹	رگرسیون
-	.000	۶۴/۰۴	۱۴۴/۰۸۳	۴۳۲/۲۵۰	۳	خطی
-	.002	۲۶/۰۵	۵۸/۶۱۷	۱۷۵/۸۵۰	۳	توان ۲
-	.002	۲۷/۳۰	۶۱/۴۱۷	۱۸۴/۲۵۰	۳	اثرات متقابل
-	-	-	۴/۲۵۰	۱۱/۲۵۰	۵	خطای باقیمانده
غیرقابل توجه	.681	.058	۱/۷۵۰	۵/۲۵۰	۳	Lack-of-Fit
-	-	-	۳/۰۰۰	۶/۰۰۰	۲	خطای خالص
-	-	-	-	۸۰۳/۶۰۰	۱۴	کل تصحیح شده

Normal Probability Plot of the Residuals

شکل ۱- منحنی فراوانی توزیع نرمال

شکل ۲- مقدارهای باقیمانده بر حسب ترتیب آزمایش‌ها

در نمودار ۱ توزیع مقدارهای باقیمانده بر حسب درصد فراوانی حاصل (توزیع نرمال) رسم شده است. خطی بودن منحنی توزیع نرمال برای باقیمانده‌ها بیانگر صحیح بودن مدل ارائه شده است. در شکل ۲ مقدارهای باقیمانده بر حسب شماره آزمایش‌ها نمایش داده شده است. تصادفی بودن توزیع باقیمانده نشان‌دهنده صحت مدل انتخاب شده می‌باشد.

(پارامترها) کد شده و متغیر وابسته (پاسخ) ارائه شده است.

$$R = ۳۸/۰۰ + ۱/۸۷A - ۴/۰۰B + ۵/۸۷C - ۲/۱۲A^2 + ۰/۶۲B^2 + ۶/۳۷C^2 + ۳/۰۰AB + ۵/۷۵AC - ۲/۰۰BC$$

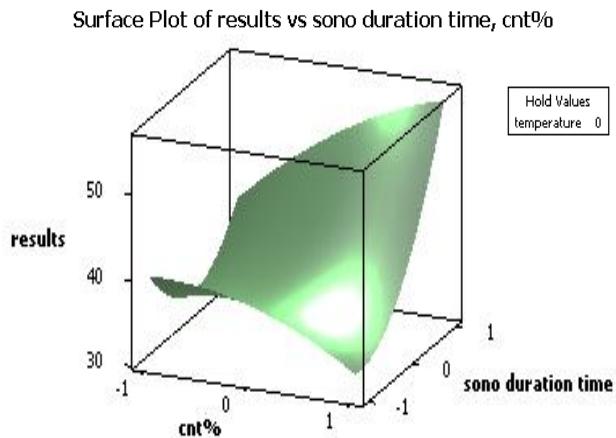
در این معادله R مقدار استحکام کششی (پاسخ) می‌باشد. ضرایب پارامترهای A ، B ، C از رگرسیون تأثیرات خطی ضرایب اثر متقابل پارامترها AB ، AC ، BC از رگرسیون تأثیرات برهمنکنش پارامترها و ضریب A^2 ، B^2 ، C^2 از رگرسیون تأثیرات توان ۲ به دست می‌آیند. مطابق نتیجه‌های به دست آمده در جدول ۵، اثر مربوط به جمله‌های خطی، جمله‌های مربوط به اثرات درجه دوم و همچنین عبارت‌های مربوط به برهمنکنش‌ها معنی‌دار می‌باشند. جدول شماره ۵

آنالیز واریانس

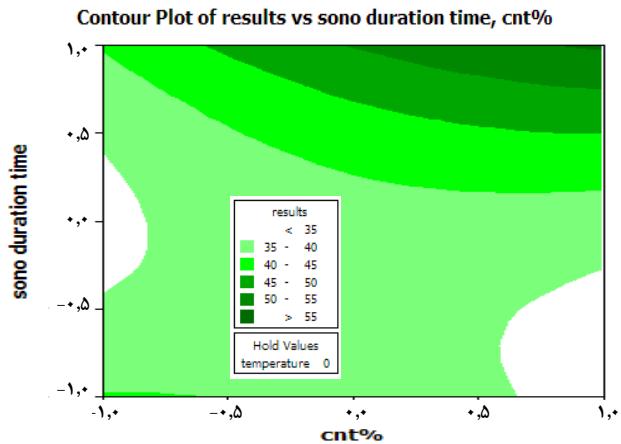
آنالیز واریانس معیاری برای تعیین کیفیت مدل می‌باشد. جدول آنالیز واریانس برای مدل ارائه شده در زیر آورده شده است. مقدار F برای مدل به دست آمده برای این مطالعه برابر ۳۹/۱۳ می‌باشد که نشان دهنده دقت مدل می‌باشد. در بازه اطمینان ۱/۰۰ میزان LoF برابر ۰/۵۸ می‌باشد که غیر قابل توجه (Not Significant) می‌باشد یعنی میزان خطای قابل چشم پوشی است (خطای در مقابل مدل ارائه شده قابل توجه نمی‌باشد) یعنی فقط ۰/۰۱٪ احتمال وجود دارد که این مقدار بزرگ F از نویز حاصل شده باشد. نتیجه‌های حاصل نشان دادند که این مدل رگرسیون دارای مقدار بزرگی از ضریب همبستگی ($R^2 = ۹۸/۰\%$) می‌باشد این مقدار R^2 دلالت بر این دارد که ۹۸/۰٪ از تغییرات در مقدار استحکام کششی به وسیله متغیرهای مستقل به دست می‌آید و این مدل فقط ۱/۰٪ از تغییرات را نمی‌تواند توضیح دهد.

مطالعه اعتبار معادله رگرسیون حاصل

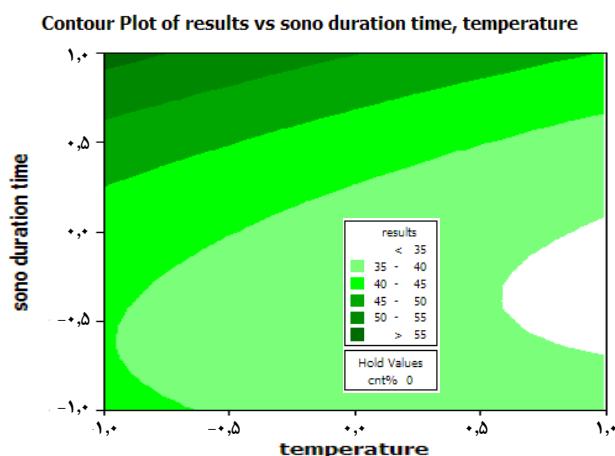
به منظور مطالعه اعتبار معادله‌های حاصل، مقدارهای باقیمانده (اختلاف بین پاسخ‌های تجربی و پاسخ‌های پیش‌بینی شده) مقایسه گردید.

شکل ۴- تأثیر فاکتورهای درصد کربن نانوتیوب و مدت زمان سونیکاسیون بر روی مقدار استحکام کششی در حضور مقدار ثابت از فاکتور دما به صورت رویه پاسخ یا سه بعدی

شکل ۳- تأثیر فاکتورهای درصد کربن نانوتیوب و سونیکاسیون بر روی مقدار استحکام کششی در حضور مقدار ثابت از فاکتور دما به صورت کنتور یا دو بعدی

شکل ۵- تأثیر فاکتورهای مدت زمان سونیکاسیون و دما بر روی مقدار استحکام کششی در حضور مقدار ثابت از درصد وزنی کربن نانوتیوب به صورت کنتور یا دو بعدی

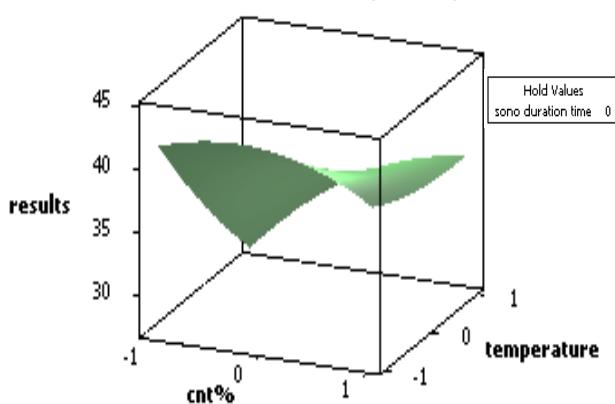
مشخص است با افزایش دما استحکام کششی کاهش می‌یابد و همین طور با افزایش مدت زمان سونیکاسیون استحکام کششی افزایش می‌یابد. شکل ۷ تأثیر فاکتورهای نانوکامپوزیتی در حضور مقدار ثابت از مدت زمان سونیکاسیون بهصورت کنتور یا دو بعدی نشان می‌دهد. این شکل بیانگر این است که با افزایش درصد وزنی کربن نانوتیوب تا مقدار مشخص (۶۶٪ درصد)، همچنین با کاهش دما تا مقدار معین (۵۰ درجه سلسیوس) استحکام کششی فیلمهای نانو کامپوزیتی افزایش می‌یابد. شکل ۸ نیز تأثیر دو فاکتور دما و درصد وزنی کربن نانوتیوب را بر روی استحکام کششی در حضور مقدار ثابت مدت زمان سونیکاسیون بهصورت رویه پاسخ یا سه بعدی نشان می‌دهد.

بررسی اثر فاکتورها بر پاسخ و بینه‌سازی

به منظور مشاهده و بررسی اثر پارامترها برروی پاسخ از رسم شکل‌های دو بعدی و سه بعدی مربوطه استفاده گردید. شکل ۳ تأثیر فاکتورهای درصد کربن نانوتیوب و مدت زمان سونیکاسیون را بر روی استحکام کششی فیلم‌های نانوکامپوزیتی در حضور مقدار ثابت از فاکتور دما به صورت کنتور یا دو بعدی نشان می‌دهد. این شکل بیانگر این است که با افزایش مقدار درصد وزنی کربن نانوتیوب و همچنین افزایش مدت زمان انجام سونیکاسیون استحکام کششی فیلم‌های نانوکامپوزیتی افزایش می‌یابد.

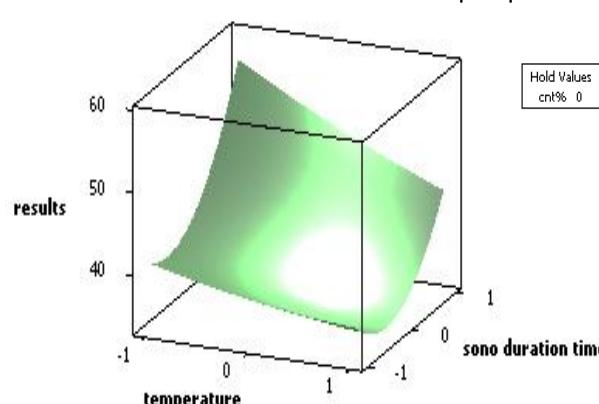
شکل ۴ نیز تأثیر دو فاکتور درصد کربن نانوتیوب و مدت زمان سونیکاسیون را بر روی استحکام کششی در حضور مقدار ثابت فاکتور دما به صورت رویه پاسخ یا سه بعدی نشان می‌دهد. چنانچه از شکل مشخص است با افزایش درصد وزنی کربن نانوتیوب استحکام کششی افزایش می‌یابد در مورد مدت زمان سونیکاسیون نیز آنچه که مشخص است این است که با افزایش انجام عمل سونیکاسیون مقدارهای استحکام کششی افزایش یافته است. شکل ۵ تأثیر فاکتورهای نانوکامپوزیتی سونیکاسیون و دما را بر روی استحکام کششی فیلم‌های نانوکامپوزیتی در حضور مقدار ثابت از فاکتور درصد وزنی کربن نانوتیوب به صورت کنتور یا دو بعدی نشان می‌دهد. این شکل بیانگر این است که با افزایش مدت عمل سونیکاسیون استحکام کششی افزایش می‌یابد. در حالی که با افزایش دما استحکام کششی فیلم‌های نانوکامپوزیتی نیز کاهش می‌یابد. شکل ۶ نیز تأثیر دو فاکتور دما و مدت زمان سونیکاسیون را بر روی استحکام کششی در حضور مقدار ثابت درصد وزنی کربن نانوتیوب به صورت رویه پاسخ یا سه بعدی نشان می‌دهد. چنانچه از شکل

Surface Plot of results vs temperature, cnt%

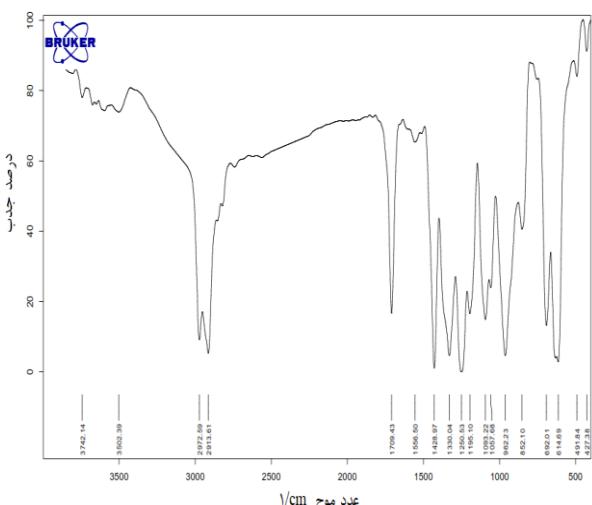

شکل ۸ - تأثیر فاکتورهای دما و درصد وزنی کربن نانوتیوب بر روی مقدار استحکام کششی در حضور مقدار ثابت از فاکتور مدت زمان سونیکاسیون به صورت رویه پاسخ یا سه بعدی

Surface Plot of results vs sono duration time, temperature

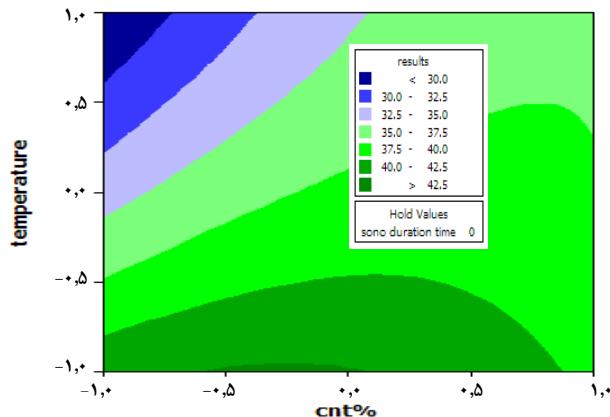
شکل ۶ - تأثیر فاکتورهای دما و مدت زمان سونیکاسیون بر روی مقدار استحکام کششی در حضور مقدار ثابت درصد وزنی کربن نانوتیوب به صورت رویه پاسخ یا سه بعدی

شکل ۹- طیف FT-IR پلی وینیل کلرید خالص

نانوتیوب تک جداره و نانوکامپوزیت پلی وینیل کلرید-کربن نانوتیوب تک جداره به ترتیب در شکل های ۱۱، ۹، ۱۰ نشان داده شده است. در طیف FT-IR پلی وینیل کلرید پیک جذبی در محدوده $3000\text{-}2800\text{ }\text{cm}^{-1}$ به ارتعاش کششی پیوند C-H مربوط است. پیک جذبی در طول موج های بالای این محدوده به ارتعاش کششی نامتقارن C-H و پیک جذبی در طول موج های پایین این محدوده به ارتعاش کششی متقارن C-H نسبت داده می شود. پیک در حوالی $1400\text{ }\text{cm}^{-1}$ مربوط به باند خمی C-H آلیفاتیک است. باند کششی پیوند C-C زنجیره اصلی پلی وینیل کلرید در محدوده $1100\text{-}1000\text{ }\text{cm}^{-1}$ دیده می شود. سرانجام پیک در محدوده $650\text{-}600\text{ }\text{cm}^{-1}$ به باند C-Cl مربوط است که از ویژگی های PVC می باشد.

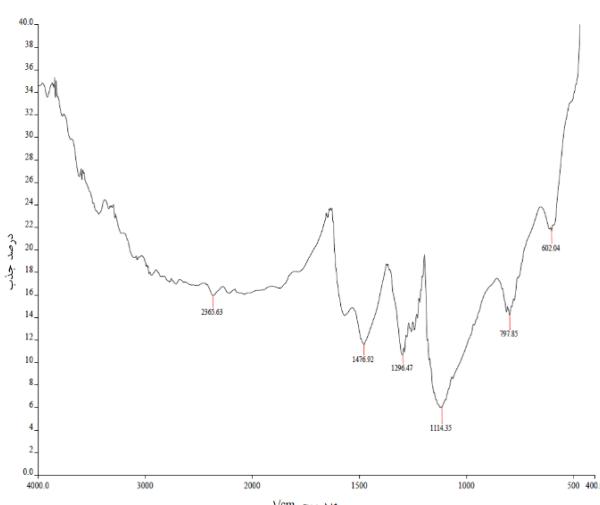
Contour Plot of results vs temperature, cnt%

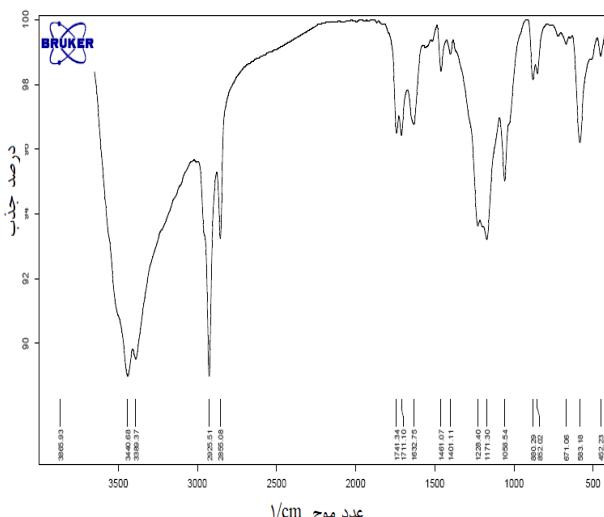
شکل ۷- تأثیر فاکتورهای دما و درصد وزنی کربن نانوتیوب بر روی مقدار استحکام کششی در حضور مقدار ثابت مدت زمان سونیکاسیون به صورت کنتور یا دو بعدی

چنانچه از شکل مشخص است افزایش دما تا یک مقدار مشخصی (۵۰ درجه سلسیوس) موجب افزایش استحکام کششی می گردد. اما افزایش دما از این حد معین، موجب کاهش استحکام کششی می گردد. در مورد مقدار درصد وزنی کربن نانوتیوب نیز آنچه که مشخص است این است بیشترین مقدارهای استحکام کششی تا افزایش مقدار معین کربن نانوتیوب ($66\text{ }\mu\text{m}$ درصد)، بوده است و افزایش بیشتر از این حد مشخص، موجب کاهش استحکام کششی فیلم نانوکامپوزیت می باشد. علت این امر احتمال کلوخه ای شدن نانوذرهای و عدم پخش یکنواخت آنها در صورت بکارگیری درصدهای وزنی بالا می باشد [۲۲].

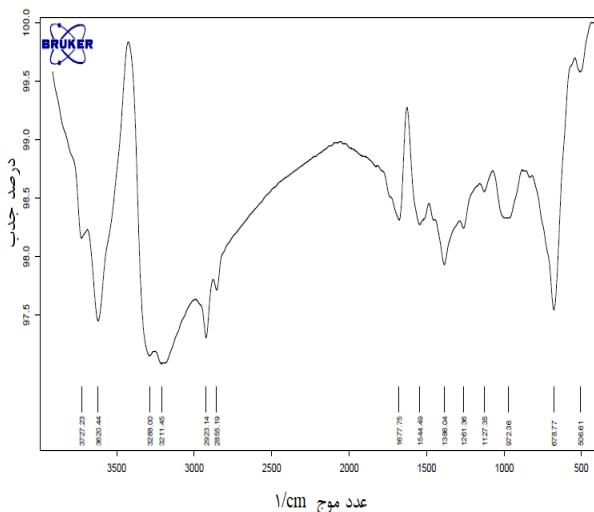
بورسی طیف سنجی FT-IR
طیف های FT-IR پلی وینیل کلرید خالص، نانو ذره های کربن

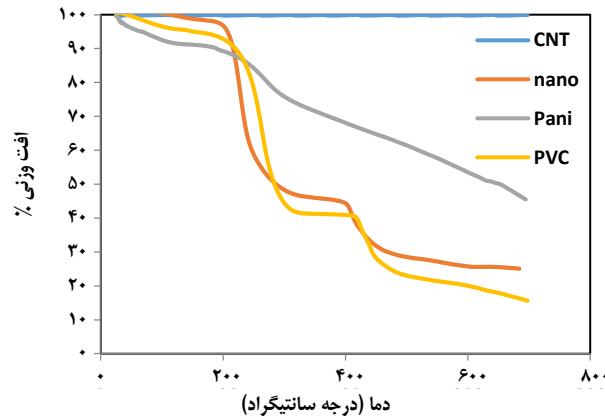
شکل ۱۱- طیف FT-IR پلی آنیلین

شکل ۱۰- طیف FT-IR کربن نانوتیوب

شکل ۱۲- طیف FT-IR نانوکامپوزیت پلی وینیل کلرید - پلی آنیلین - کربن نانوتیوب تک جداره

شکل ۱۳- آنالیز پایداری حرارتی TGA (تغییر درصد وزنی نمونه‌ها نسبت به دما بر حسب درجه سلسیوس)

طیف FT-IR کربن نانوتیوب تک جداره اصلاح شده (شکل ۱۰) سه پیک اصلی واقع در 1632 cm^{-1} ، 1711 cm^{-1} و 1741 cm^{-1} نشان می‌دهد. پیک‌های واقع در 1741 cm^{-1} و 1711 cm^{-1} به وجود $\text{O}=\text{C}$ گروه $\text{C}=\text{C}$ کربوکسیلیک اسید و پیک واقع در 1632 cm^{-1} به وجود گروه $\text{C}-\text{C}$ مربوط است که در اثر اکسیداسیون تخریبی کربن نانوتیوب ایجاد می‌شود. همچنین پیک در 2855 cm^{-1} و 2925 cm^{-1} به ارتعاش کششی ($\text{C}-\text{H}$) نسبت داده می‌شود. پیک پهن در 3500 cm^{-1} نیز در نتیجه ارتعاش کششی $\text{H}-\text{O}-\text{C}$ گروه کربوکسیلیک اسید در نظر گرفته شده است. در طیف IR پلی آنیلین (شکل ۱۱)، ارتعاش کششی پیوند $\text{C}-\text{H}$ در حدود 3000 cm^{-1} و ارتعاش کششی پیوند $\text{C}-\text{N}$ در 1114 cm^{-1} و ارتعاش خمی پیوند $\text{H}-\text{C}$ در حدود 1296 cm^{-1} مشاهده می‌شود که از ویژگی‌های پلی آنیلین خالص می‌باشد. باندهای جذبی در 1558 cm^{-1} ، 1476 cm^{-1} مربوط به ارتعاش کششی پیوند $\text{C}=\text{C}$ در حلقه‌های بنزوئیدی و کینوئیدی می‌باشد [۲۱]. پیک‌های جذبی شاخص پلی آنیلین و پلی وینیل کلرید و پیک‌های جذبی شاخص کربن نانوتیوب در طیف IR نانوکامپوزیت قابل مشاهده می‌باشد. بنابراین نتیجه‌های به دست آمده نشان می‌دهد، سه جزء تشکیل دهنده نانوکامپوزیت به صورت سازگار در ساختار نانوکامپوزیت حضور دارند.

بورسی نتیجه‌های پایداری حرارتی (TGA)
منحنی گرما وزن سنجی (TGA)، کربن نانو تیوب، پلی آنیلین خالص، پلی وینیل کلرید خالص و نانو کامپوزیت پلی وینیل کلرید-پلی آنیلین-کربن نانوتیوب حاصل از آزمایش شماره ۱، جدول ۲ در شکل ۱۳ نشان داده شده است.

- ۲ - با استفاده از نرم افزار Minitab یک مدل ریاضی مناسب (Quadratic) بین متغیرهای مستقل (درصد کربن نانوتیوب، دمای خشک شدن فیلم و مدت زمان سونیکاسانیون پس از اضافه کردن نانوذره) و متغیر وابسته (مقدار استحکام کششی) به دست آمد.
- ۳ - خطی بودن منحنی توزیع نرمال برای باقیماندها صحیح بودن مدل ارائه شده را اثبات نمود. با استفاده از روش ANOVA آنالیز داده‌ها انجام شد و مشخص گردید که در بازه اطمینان ۰/۰۱ میزان LoF برابر ۶۸/۰٪ می‌باشد که غیر قابل توجه (Not Significant) می‌باشد یعنی میزان خطای قابل چشم پوشی است.
- ۴ - بررسی نمودارهای دو بعدی و سه بعدی طرح رویه پاسخ نشان داد که با افزایش درصد وزنی کربن نانوتیوب تا مقدار مشخصی (۶۶/۰٪) استحکام کششی افزایش می‌شود و همچنین بررسی نمودارهای دو بعدی و سه بعدی طرح رویه پاسخ نشان داد که با افزایش دمای خشک شدن فیلم تا مقدار ۲۵ درجه سلسیوس استحکام کششی افزایش می‌یابد در حالی که افزایش باعث کاهش استحکام کششی می‌شود و همچنین دما باعث کاهش استحکام کششی فیلم‌ها می‌گردد و افزایش مدت زمان سونیکاسانیون باعث افزایش استحکام کششی می‌شود.
- ۵ - در طیف FT-IR نانوکامپوزیت پلی آنیلین - پلی وینیل کلرید - کربن نانوتیوب، پیک‌های شاخص پلی وینیل کلرید خالص و کربن نانوتیوب تک جداره قابل تشخیص بوده و این امر نشان دهنده وجود سازگاری بین اجزای سازنده نانو کامپوزیت می‌باشد.
- ۶ - نتیجه‌های حاصل از مقایسه نمودار (TGA) نانوکامپوزیت پلی آنیلین - پلی وینیل کلرید - کربن نانوتیوب با نمودار TGA گونه‌های خالص پلی آنیلین، پلی وینیل کلرید و کربن نانوتیوب نشان می‌دهد که الگوی تخریب مشابه پلیمر خالص پلی وینیل کلرید بوده که حضور کربن نانوتیوب و پلی آنیلین باعث پایداری حرارتی نانوکامپوزیت نسبت به پلی وینیل کلرید خالص شده است.

تاریخ دریافت: ۰۵/۱۱/۱۳۹۹؛ تاریخ پذیرش: ۰۱/۱۶/۱۴۰۰

از بررسی منحنی‌های گرما وزن سنجی نتایج زیر حاصل می‌شود:

- نانوذرهای کربن نانوتیوب از پایداری حرارتی بسیار بالایی برخوردار بوده و ساختار آنها دستخوش تخریب نمی‌گردد.
- نمودار TGA پلی آنیلین یک افت وزنی بین دمای ۵۰ تا ۱۰۰ درجه سلسیوس وجود دارد که می‌تواند به حذف آب یا خروج عامل دوه کننده یا حلال نسبت داده شود. افت وزنی در حوالی ۲۵۰ درجه سلسیوس و بالاتر را نیز می‌توان به تخریب ساختار پلیمر نسبت داد.
- تخریب حرارتی پلی وینیل کلرید خالص در ۳ مرحله صورت می‌گیرد. مرحله اول که در حوالی دمای ۲۰۰-۳۰۰ رخ می‌دهد و ۵۰ تا ۶۰ درصد پلیمر تخریب می‌شود، مربوط به دهیدروکلریبنایسیون PVC می‌باشد. افت دوم در حوالی دمای ۴۵۰-۵۰۰ رخ می‌دهد و مربوط به تجزیه زنجیرهای پلیمری بود. و مرحله سوم که در دمای بالاتر از ۵۰۰ درجه سلسیوس رخ می‌دهد مربوط به تجزیه ترکیبات پیچیده‌تر می‌باشد.

مقایسه TGA نانوکامپوزیت پلی وینیل کلرید - پلی آنیلین - کربن نانوتیوب با نمودار TGA گونه‌های پلی وینیل کلرید، پلی آنیلین و کربن نانوتیوب نشان می‌دهد که الگوی تخریب به علت داشتن درصد وزنی بالا از پلی وینیل کلرید، به طور عمده مانند این پلیمر خالص بوده و حضو کربن نانوتیوب به مقدار جزئی و همچنین پلی آنیلین باعث بهبود پایداری حرارتی آن در محدود مورد تست شده است.

نتیجه‌گیری

به منظور بهبود ویژگی‌های مکانیکی تهیه نانو کامپوزیت‌های پلی وینیل کلرید - پلی آنیلین - کربن نانوتیوب با در نظر گرفتن تاثیر ۳ فاکتور (درصد کربن نانوتیوب تک جداره، دمای خشک شدن فیلم، مدت زمان سونیکاسانیون پس از اضافه کردن کربن نانوتیوب) در سطوح گوناگون با استفاده از روش رویه پاسخ (باکس-بنکن) انجام گرفت.

- ویژگی‌های مکانیکی نانو کامپوزیت تهیه شده بررسی و مقدارهای به دست آمده برای استحکام کششی فیلم‌های نانو کامپوزیتی به عنوان نتیجه‌های مورد استفاده برای تجزیه تحلیل داده‌ها با استفاده از آنالیز واریانس قرار گرفت.

منابع

- [1] Fischer H., *Polymer Nanocomposites: From Fundamental Research to Specific Applications, Materials Science and Engineering: C*, 23: 763-777 (2003).

- [2] Yong KS., Sung WK., Recent Advances in Polymeric Drug Delivery Systems., *Biomaterials Research*, **24**: 1-12 (2020).
- [3] Hosseini Zavvar Mahalleh SR., Gasemi Mir Sh., Puorsadegh Limuee Sh., Preparation of Cobalt Oxide Nanofibers by Electrospinning and Their Application for Electro-Catalysis of Ethylene Glycol Oxidation, *Iranian Journal of Chemistry and Chemical Engineering*, **38**: 11-21 (1398).
- [4] www.wikipedia.com/en/nanocomposites.
- [5] Bhagwan F., Jogi MK., Brahmkar PK., Ratna, D., Some Studies on Mechanical Properties of Epoxy/CTBN/Clay Based Polymer Nanocomposites (PNC), *Procedia Mater. Sci.* **5**: 787-797 (2014).
- [6] Helal AI., Vshivkov SA., Zaki MF., Elkalashy SI., Soliman TS., Effect of Carbon Nano Tube in the Structural and Physical Properties of Polyvinyl Chloride Films, *Phys. Scr.* **96**: 085804 (2021).
- [7] Hirlekar R., Yamagar M., Garse H., Vij M., Kadam V., Carbon Nanotubes and its Applications: a Review, *Asian Journal of Pharmaceutical and Clinical Research*. **2(4)**: 17–27 (2009).
- [8] AlNaim AF., AlFannakh H., Arafat S., Ibrahim SS., Characterization of PVC/MWCNTs Nanocomposite: Solvent Blend, *Sci Eng Compos Mater*, **27**: 55–64 (2020).
- [9] Zhang ZN., Zhang J., Chen P., Zhang Q., JS., “Enhanced Interactions Between Multi-Walled Carbon Nanotubes and Polystyrene Induced by Melt Mixing”, *Carbon*, **44**: 692–698 (2006).
- [10] Kazukauskas V., Kalendra V., Bumby CW., Ludbrook BM., Kaiser AB., Electrical Conductivity of Carbon Nanotubes and Polystyrene Composites, *Phys Stat Sol C*, **5**: 3172-3174 (2008).
- [11] Wang Z., Lu M., LiH L., Guo XY., SWNTs-Polystyrene Composites Preparations and Electrical Properties Research, *Mater Chem Phys*, **100**: 77-81 (2006).
- [12] Broza G., Piszczeck K., Schulte K., Sterzynski T., Nanocomposites of Poly(vinyl chloride) with Carbon Nanotubes (CNT), *Composites Sci. and Technol*, **67**: 890-894 (2007).
- [13] Mahmoud AM., Abd El-Rahman MK., Elghobashy M.R., Mamdouh RR., Carbon Nanotubes Versus Polyaniline Nanoparticles; Which Transducer Offers More Opportunities for Designing a Stable Solid Contact Ion-Selective Electrode, *J. ELECTROANAL. CHEM.* **755**: 122-126 (2015).
- [14] Vasanthkumar MS., Bhatiab R., Vedprakash A., Sameera I., Prasad V., and Jayanna H.S., Characterization, Charge Transport and Magnetic Properties of Multi-Walled Carbon Nanotube-Polyvinyl Chloride Nanocomposites., *Physica E: LECT. NOTES. PHYS. and nanostructure*. **56**: 10-16(2014).
- [15] Sudarisman DIJ., The Effect of Processing Parameters on the Flexural Properties of Unidirectional Carbon Fibre-Reinforced Polymer (CFRP) Omposites, *Materials Science and Engineering.*, **498A**: 65-58: (2008).

- [16] Wan Y., Xiong C., Yu J., Wen D., *Effect of Processing Parameters on Electrical Resistivity and Thermo-Sensitive Properties of Carbon-Black/Styrene–Butadiene–Rubber Composite Membranes.*, *Composites Science and Technology.*, **65**: 1769-1779 (2005).
- [17] Cotu F., Panzera TH., Schiaron MA., Christoforo AL., Borges R., Bowen C., Scarpa F., *Full Factorial Design Analysis of Carbon Nanotube Polymer-Cement Composites.*, *Materials Research.*, **15**: 573-580, (2012).
- [18] Khatibi A., Ebrahimi kahrizsangi R., Ghashang M., *The Effect of Temperature and pH on the Nano TiO₂/Carbon Composite Microspheres Morphology Synthesized by Solvothermal Method*, *Journal of Advanced Processes in Materials Engineering*, **9**: 193-203(1394).
- [19] Olalekan ST., Alkathib MF., Yusof F., Shah QH., Muyibi S.A., *Improving the Polypropylene-Clay Composite Using Carbon Nanotubes as Secondary Filler.*, *Journal of Materials Science and Engineering.*, **5**: 139-144 (2011).
- [20] Myers RH., Montogomery DC., *Response Surface Methodology: Process and Product in Optimization Using Designed Experiments.*, New York: John Wiley & sons., **6** (1995).
- [21] Abbas Farmand R., Farbodi M., *Physicochemical and Antibacterial Properties of Synthesized Polyaniline-Chitosan-Nanosilver Hybrid Nanocomposite*, *Iranian Journal of Polymer Science and Technology*, **29**: 323-333 (2016).
- [22] Ashraf MA., Peng W., Zare Y., Top Ree k., *Effects of Size and Aggregation/Agglomeration of Nanoparticles on the Interfacial/Interphase Properties and Tensile Strength of Polymer Nanocomposites*, *Nanoscale Res Lett*, **13**: 214 (2018).